Aanpassing samenvoegbepaling

Impact: **beperkt**

Interactie burgers/bedrijven		x	
Maakbaarheid systemen			x
Handhaafbaarheid			x
Fraudebestendigheid		nvt	
Complexiteitsgevolgen			x

Risico procesverstoringen: **klein**

Uitvoeringskosten	*incidenteel*	*structureel*
• Dienstverlening	€ 90.000	€ 0
• Handhaving/toezicht	€ 0	€ 0
• Automatisering	€ 0	€ 0

Personele gevolgen: 1 fte incidenteel
0 fte structureel

Invoering mogelijk per: 01 – 01 – 2027
Beslag portfolio: geen

Eindoordeel: uitvoerbaar

Beschrijving voorstel/regeling
Socialezekerheidsuitkeringen van het UWV kunnen via de werkgever worden uitbetaald (zogenoemde werkgeversbetaling), waarbij de werkgever de uitkering gelijktijdig met het reguliere loon en eventuele aanvullingen uitkeert. In deze situatie is de samenvoegbepaling van toepassing, die voorschrijft dat alle loonbestanddelen worden samengevoegd, zodat de loonbelasting en premie volksverzekeringen over het totale bedrag worden berekend en de progressieve tariefstructuur tot uiting komt.

De huidige formulering (artikel 9.4 Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011) leidt er echter toe dat een werkgeversbetaling wordt geherkwalificeerd als loon uit tegenwoordige dienstbetrekking. Dit heeft als gevolg dat de arbeidskorting wordt toegepast. Hierdoor ontstaat een verschil in netto-inkomen tussen uitkeringen die rechtstreeks door het UWV worden betaald (zonder arbeidskorting) en werkgeversbetalingen (met arbeidskorting).

De Hoge Raad heeft geoordeeld dat dit onderscheid in strijd is met het discriminatieverbod[1]. Om deze ongelijkheid weg te nemen, wordt de samenvoegbepaling per 1 januari 2027 aangepast. Hierna heeft de samenvoegbepaling alleen tot doel om loonbestanddelen samen te voegen voor de tariefprogressie. Werkgeversbetalingen blijven daardoor loon uit vroegere dienstbetrekking en de toepassing van de arbeidskorting vervalt. In samenhang hiermee wordt ook de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990 aangepast, waarin onderscheid wordt gemaakt tussen witte tabellen (voor loon uit tegenwoordige arbeid) en groene tabellen (voor loon uit vroegere arbeid).

Interactie burgers/bedrijven
De aanpassing raakt werkgevers die werkgeversbetalingen verrichten en de samenvoegbepaling toepassen en de circa 11.000 werknemers die een dergelijke uitkering ontvangen.

Werkgevers moeten voortaan loon en een uitkering die als loon uit vroegere arbeid kwalificeert apart administreren, wat extra administratieve handelingen met zich meebrengt. De communicatie hierover vindt plaats via de reguliere kanalen en richt zich vooral op werkgevers, salarisadministrateurs en softwareontwikkelaars.

Werknemers hoeven geen actie te ondernemen. De verwerking verloopt automatisch. De aanpassing kan echter leiden tot een negatief inkomenseffect. Omdat dit niet in alle gevallen direct herleidbaar is tot de aanpassing van de arbeidskorting, kan het leiden tot vragen of onbegrip. Er wordt daarom een toename van vragen verwacht bij de Belastingdienst.

Maakbaarheid systemen
Indien softwareontwikkelaars de aanpassing tijdig in hun software inbedden, is de verwachting dat werkgevers het benodigde onderscheid relatief eenvoudig kunnen toepassen.

Handhaafbaarheid
De aanpassing van de samenvoegbepaling houdt in dat werkgevers de werkgeversbetalingen die als loon uit vroeger arbeid kwalificeren apart moeten administreren en op de juiste wijze opgeven in de loonaangifte. Dit is uitvoerbaar, mits de aanpassing tijdig en correct in de loonaangiftesoftware wordt verwerkt en gepaard gaat met uitleg over de nieuwe regels. Dit kan ertoe leiden dat via vooroverleg of bedrijfsgesprekken hierover vragen worden gesteld. De werkzaamheden die hieruit voortvloeien kunnen worden opgevangen binnen de huidige capaciteit. Werkgevers kunnen bovendien er ook voor kiezen om de uitkering niet langer via hen te laten uitbetalen.

Fraudebestendigheid
Niet van toepassing.

Complexiteitsgevolgen
De aanpassing leidt tot minder regels, omdat de uitzondering voor de arbeidskorting bij werkgeversbetalingen komt te vervallen.

Risico procesverstoringen
Het risico op procesverstoringen is klein.

Uitvoeringskosten
De incidentele dienstverleningskosten bedragen € 90.000. Er zijn geen structurele kosten.

Personele gevolgen
Het voorstel vergt de incidentele inzet van 1 fte.

Invoeringsmoment
Invoering is mogelijk per: 1 januari 2027.

Eindoordeel
Het voorstel is uitvoerbaar.

[1] HR 15 november 2024, ECLI:NL:HR:2024:1657.